

ת"פ 71112/01/17 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד יצחק חיון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 71112-01-17 מדינת ישראל נ' חיון(עציר)
לפני כבוד השופט אביב שרון

מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אנה גורלניק

נגד

יצחק חיון (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אורן שפקמן

הכרעת דין

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה**, בניגוד לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **גניבה**, בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין; **והיזק לרכוש במזיד**, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

על פי העובדות ביום 25.1.17 בשעה 14:40 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לבית ברח' אז"ר 8 בכפר-סבא, בכך שעיקם את או חלון הסלון באמצעות מברג, ונכנס דרכו פנימה. בנסיבות אלה גנב הנאשם מהשידה שבחדר השינה כסף מזומן בסך 8,300 ₪ וכן תליון ייחודי בצורת דולפין, ומיד בסמוך עזב את המקום.

2. ב"כ הנאשם כפר בשמו בכך שהתפרץ לבית וטען שהחיפוש שבוצע לנאשם בביתו לא היה חוקי (עמ' 3, ש' 10). משכך נשמעו הראיות בתיק. מטעם המאשימה העידו השוטרים יוסף מלכי ומנשה עטר. כן הוגשו מסמכים בהסכמה. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

ראיות התביעה - ראיות נסיבתיות

3. הודעת שמעון בנאי מיום 26.1.17 שעה 12:08 - בעל הבית שנפרץ. לדבריו, שעת הפריצה היתה 14:35,

עמוד 1

זאת ידע שכן האזעקה בבית מחוברת לטלפון הנייד שלו והוא קיבל חייוי בשעה 14:33. הוא התקשר לשכנתו אשר נכנסה לבית וראתה ש"הויטרניה של הסלון פרוצה" וראתה בחדר שינה "את כל הבלאגן". לענין הכסף והרכוש שנגנב - **כסף מזומן בסך של כ-8,300 ₪** אשר היה מחולק ל-2 מעטפות - מעטפה אחת ובה 5,300 ₪ בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪; מעטפה שניה ובה 3,000 ₪ בשטרות של 200 ₪ (כספי פדיון מהחנות שבבעלותו אותם אמור היה להפקיד). בבית הוא מצא מעטפה אחת קרועה וזרק אותה. על המעטפה השניה היה כיתוב "פיאות ציפי בנאי". עוד נגנב **תליון קטן בצורת דולפין** אשר היה במגירת השידה בחדר השינה ממנה נגנב הכסף המזומן. משהוצג לעד התליון שנתפס בבית הנאשם זמן קצר לאחר ההתפרצות, זיהה אותו העד, מסר שאכן זהו התליון והוסיף שהתליון היה במגירת השידה הרבה שנים כשהוא משער שהגנב נטל אותו היות שחשב שהוא עשוי מכסף. התליון היה מיועד לענידה על תינוק באמצעות סיכת בטחון.

4. **השוטר יוסף מלכי**, שוטר קהילתי בכפר-סבא מזה 22 שנים, העיד שביום הארוע הגיע לטפל בארוע התפרצות אחר שאירע ברח' יהודה הלוי בכפר-סבא. משהגיע לדירה שנפרצה טענה בפניו המטפלת הפיליפינית של האשה הקשישה שמתגוררת בדירה שראתה "**מישהו עם כובע גרב על הפנים לבוש שחור עם נעליים שחורות עם פס זוהר ירוק**", אשר נמלט מהמקום לאחר שהבחינה בו (עמ' 6, ש' 24). לדברי העד, לאחר התייעצות עם אחד המש"קים ורכז המודיעין, על פי תיאור האשה הפיליפינית, והיות והעד שימש כבלש משך 10 שנים בתחנת כפר-סבא והיו לו "מפגשים קודמים" עם הנאשם, עלה בליבו חשד "**שכנראה מדובר בנאשם**" (עמ' 6, ש' 27). על כן, החליט העד לגשת לבית הנאשם, אשר מצוי ברחוב סמוך - פינת הרחובות חטיבת גולני וברל כצנלסון (ראה מפת הרחובות, **ת/6**) - ומשראה שהנאשם לא בבית, החליט להמתין בסמוך לביתו, בתצפית, על מנת לראות אם הנאשם מגיע (עמ' 6, ש' 32). העד סיפר שארוע ההתפרצות ברח' יהודה הלוי נפתח בשעה 12:47; דיווח הועבר אליו בשעה 14:00; הוא הגיע לבית הנאשם בסביבות השעה 14:20; והנאשם הגיע לביתו כעבור 5 דקות, בערך בשעה 14:25. [לאחר מכן, תיקן העד ומסר כי על פי מזכר שכתב 5 ימים לאחר הארוע, **הנאשם הגיע לביתו בסביבות השעה 14:50** (עמ' 17-18)].

בעודו מתצפת על בית הנאשם, תיאר העד את אופן הגעת הנאשם לביתו, כדלקמן - "**אחרי 5 דקות החשוד הגיע, נכנס לבית במהירות, הוא לבש קפוצ'ון כהה שחור אפור, מכנס כהה גם היה לו נעלי ספורט כחולות עם פס ירוק זוהר. הוא נכנס מיד הביתה, כשהוא נכנס הבית הוא היה עם ידיים בתוך הקפוצ'ון, פתח את השער ונכנס פנימה במהירות**" (עמ' 7, ש' 14). העד הזעיק צוות שהגיע לאחר 3-4 דקות. השוטרים, אשר לבשו מדי משטרה, דפקו על דלת ביתו של הנאשם, קראו "משטרה" והוא פתח את הדלת. הנאשם נשאל מהיכן הגיע עכשיו והשיב - "**הייתי בבית, לא יצאתי מהבית**" (עמ' 7, ש' 18). השוטרים הבחינו בסמים שהיו פזורים על השולחן בבית, והעד הודיע לנאשם שהוא חשוד גם בהתפרצות. העד ביקש לערוך חיפוש בבית, העמיד את הנאשם על זכותו שיהיו נוכחים עדים בחיפוש, והנאשם הסכים לעריכת חיפוש ללא עדים מטעמו (עמ' 7, ש' 24).

5. הוגשו דו"ח חיפוש מיום 25.1.17 בין השעות 14:40-15:40 (**ת/7**), מזכר נילוה (**ת/8**) ותמונות (**ת/9**), במסגרתו נתפסו בבית הנאשם, בין היתר, המוצגים הבאים:

א. סווצ'ר קפוצ'ון אפור שחור חלק (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).

ב. כובע גרב שחור עם חורים לעיניים ולפה (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).

- ג. כפפות שחורות עם פס לבן בקצה (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).
- ד. כפפות צמר בצבע שחור (על השולחן בסלון).
- ה. נעלי ספורט נייק בצבע כחול-ירוק.
- ו. מברג עם ידית לבנה מעוטרת עם חור (על הספה בסלון ליד דלת הכניסה).

כמו כן, נתפסו בשידה בחדר השינה הפריטים הבאים:

- א. תליון בצבע כסף בצורת דולפין (במגירה בכסף הקטן).
- ב. 8,973 ₪ במזומן (במגירה עליונה בשידת הנעלה בחדר השינה), על פי הפירוט הבא:
  - 25 שטרות של 200 ₪ (5,000 ₪).
  - 33 שטרות של 100 ₪ (3,300 ₪).
  - 1 שטר של 20 ₪ (20 ₪).
  - 53 מטבעות של 10 ₪ (530 ₪).
  - 7 מטבעות של 5 ₪ (35 ₪).
  - 1 מטבע של 2 ₪ (2 ₪).
  - 86 מטבעות של 1 ₪ (86 ₪).

סה"כ - 8,973 ₪.

6. העד סיפר על תגובת הנאשם נוכח תפיסת המוצגים - "על הכסף הוא אמר שאבא שלו נתן לו. על הכלים הוא אמר לי זה אצלי בבית, כלי עבודה. על הכפפות וכובע גרב - זה שלי, אצלי בבית, לא נתן יותר מדי פירוט" (עמ' 9, ש' 14). בשלב זה, ולאחר שהעד עם צוות השוטרים שהה אצל הנאשם בבית, התברר להם, על פי דיווח שהועבר, שהיתה התפרצות גם ברח' אז"ר 8 בכפר-סבא, רח' המקביל לרחוב בו גר הנאשם (ת/6) - הוא ארוע ההתפרצות מושא כתב האישום (עמ' 9, ש' 19-29).

7. בחקירה הנגדית השיב העד שיש לו היכרות קודמת עם הנאשם מכוח עבודתו במשטרה והוא היה מעורב בשני מעצרים קודמים של הנאשם (עמ' 10, ש' 8). משנשאל כיצד החליט, על סמך תיאור לאקוני של המטפלת הפיליפינית, כי הנאשם קשור לארוע ההתפרצות ברח' יהודה הלוי, השיב - "לא החלטתי, חשדתי" (עמ' 10, ש' 32), זאת על סמך נסיון ועל סמך היכרות עם השטח והנפשות הפועלות בו, היות והבית שאליו פרצו מצוי בקירבת מקום לבית מגורי

הנאשם, והיות והנאשם כבר נתפס בעבר (עמ' 11, ש' 3). העד אישר שכשהגיע לבית הנאשם, השוטר האחר שהיה עמו "קפץ מעל הגדר", לתוך החצר, לא נכנס לשטח הבית, והעד צעק לנאשם מבחוץ ומשראה שאין תשובה הבין שהנאשם לא בבית (עמ' 11, ש' 27). העד הופנה לדו"ח הפעולה שם כתב שדפק על "הדלת", והסביר שהכוונה היתה לשער הכניסה לחצר (עמ' 12, ש' 2). העד שב וסיפר שהנאשם הגיע לבית "**לא בצורה רגילה... במהירות עם ידיים בכיסים כשהוא נצמד לגדר ונכנס צ'יקצ'ק הביתה**" (עמ' 12, ש' 10). לדבריו, **האופן בו התנהל הנאשם כשהוא נכנס לביתו חיזק אצלו את החשד שהוא קשור להתפרצות** (עמ' 13, ש' 5). הסיבה לחיפוש היתה החשד לענין ההתפרצות והסמים שניצפו על השולחן בכניסה לבית (עמ' 13, ש' 29). העד הפנה לדו"ח הפעולה שערך שם צוין כי הוצע לנאשם לבצע את החיפוש בנוכחות "עדים" אך הוא לא היה מעוניין בכך. העד הבהיר שהשטרות שנתפסו בחזקת הנאשם היו מסודרים בחבילה (עמ' 14, ש' 26).

8. **השוטר מנשה עטר** העיד שלאחר שהגיע לזירת ההתפרצות ברח' יהודה הלוי ושמע את תיאור המטפלת הפיליפינית, ניגש יחד עם השוטר מלכי סמוך לבית הנאשם, שם בוצעו חיפושים אחר חשוד במעשה, אז שמע ברשת הקשר שהשוטר מלכי אמר "**שהוא מזהה את החשוד, הוא קרא לו יוסי והוא לא נשמע לו, החשוד, והוא נכנס לתוך הבית בצורה מהירה, ודלת החצר נסגרה**" (עמ' 18, ש' 30). [לאחר מכן, משעיין העד בדו"ח הפעולה שכתב, סייג תשובתו (עמ' 20, ש' 31; עמ' 32, ש' 6)]. העד עלה על החומה ופתח את שער החצר, השוטר מלכי נכנס אחריו והנאשם פתח את דלת הבית. כששאל אותו השוטר מלכי מדוע ברח ממנו, השיב הנאשם "**אני הייתי בבית**" (עמ' 19, ש' 5). אז בוצע חיפוש בבית בהסכמת הנאשם.

9. בחקירה הנגדית סיפר העד שבעת שהשוטרים שהו בבית הנאשם, התקבל דיווח על ארוע התפרצות נוסף (הארוע מושא כתב האישום) (עמ' 20, ש' 6). העד סיפר שהחשד כלפי הנאשם עלה בשל סמיכות מקום מגוריו לבית שנפרץ, מרחק של כ-4 דקות הליכה, ועל כן, "**היה כיוון גם של יצחק חיון, כלומר לא מאה אחוז יצחק חיון, אבל אמרנו ניקח אפשרות שזה הוא ויכול להיות מישהו אחר**" (עמ' 20, ש' 16). העד לא ידע לומר אם הועמד הנאשם על זכותו לנוכחות שני עדים מטעמו בעת החיפוש, אך הדגיש שהשוטר מלכי היה הדומיננטי בחיפוש (עמ' 22, ש' 16, ש' 28).

10. **הודעת אביו של הנאשם, הרצל חיון, מיום 26.1.17 שעה 15:05** - לדברי העד הנאשם משתמש בסמים קשים וצריך ללכת לגמילה. הוא לא ראה אותו מזה 3 שבועות והיחסים ביניהם "קרים". מצבו "קריטי" בשל השימוש בסמים. העד מאבטח בגן ילדים ומשתכר 4,200 ₪ בחודש. העד משלם לנאשם את דמי השכירות בסך 3,200 ₪. משנשאל אם הוא נותן לנאשם את הכסף, השיב "**חס וחלילה, אני לא נותן כסף לאיציק. שילמתי צ'קים לבעל הבית לשנה שלמה בשביל השכירות**". העד מסר שפעם בכמה שבועות הוא נותן לנאשם 500 ₪, ופעם נתן לו 1,000 ₪. הוא לא יודע אם הנאשם עובד ומבית הסוהר השתחרר הנאשם ביום 23.6.16. משנשאל באיזו תדירות הוא נותן לנאשם כסף, השיב "**פעם 500 ₪, פעם 1,000 ₪, לא סכומים בשמיים. אין לי כסף**". משנשאל מהיכן הסכום של כ-9,000 ₪ אשר נתפס בחזקת הנאשם השיב "**לא יודע... לא. אני לא נתתי לו. אני לא נתתי לו סכום כזה**". משהופנה העד לטענת הנאשם לפיה הוא נתן לו סכומים של 5,000 ₪ ו-3,000 ₪, השיב כי אינו זוכר ושנתן לו 1,000 ₪ בכל פעם עד שהבין שהנאשם "הולך בדרך לא טובה וזהו". העד אישר שלפני כחודש נתן לנאשם סכום של 2,000 ₪, אך הכחיש שבמהלך החודש האחרון העביר לו סכום של 13,000 ₪.

11. עד כאן ראיות התביעה. ב"כ הנאשם העלה טענות בנוגע לראיות התביעה וטיבן, וביניהן - לא היה אמור להתעורר אצל השוטרים חשד סביר כלפי הנאשם למעורבות בהתפרצות והנאשם "סומן" בשל שיקולים זרים ולא רלוונטיים כמו עבר פלילי ומעצרים קודמים; לא היתה לשוטרים סמכות להיכנס לחצרי ביתו של הנאשם; החיפוש שבוצע בבית הנאשם לקה באי חוקיות, שכן בוצע מבלי שבוסס חשד סביר ומבלי שניתנה הסכמה מדעת על ידי הנאשם; החיפוש בוצע בלא נוכחות של שני עדים שאינם שוטרים; קיימת אי התאמה בנוגע לשעות הרלוונטיות - שעת ההתפרצות; שעת הגעת השוטר מלכי לבית הנאשם; שעת הגעת הנאשם לביתו - באופן השולל את ההיתכנות שהנאשם ביצע את הפריצה; קיימות סתירות כאלה ואחרות בין דברי השוטרים מלכי ועטר.

12. לאחר ששמעתי את עדי התביעה והתרשמתי מהם ולאחר שעיינתי בדו"ח החיפוש (7/ת), במזכר ההבהרה (8/ת), במפת הרחובות (6/ת) ובתמונות התפוסים (9/ת) אני קובע כי עדויות השוטרים אמינות ומהימנות ומשקפות את העובדות ואת סדר האירועים כפי שטיפלו בהם השוטרים.

א. לטענה כי לא היה אמור להתעורר חשד סביר למעורבות בהתפרצות בלב השוטר מלכי כלפי הנאשם - בענין זה מקובלת עלי עדותו של השוטר מלכי, לפיה משהגיע לזירת ההתפרצות הראשונה, ברח' יהודה הלוי, ומשמע את תיאור המטפלת הפיליפינית, עלתה בלבו "האפשרות", שמא הנאשם מעורב בארוע. ויודגש, בשלב זה, עוד לא התגבש כלפי הנאשם חשד סביר מלא, כי אם מחשבה, בלבד, שמא היה מעורב בארוע. השוטר רשאי היה לסבור כך, וזאת, כפי שהסביר, נוכח מספר אינדיקציות, ובהן: היותו של הנאשם מעורב, ככל הנראה, בעבר, בארועים מן הסוג הזה; שני מעצרים קודמים של הנאשם בהם היה מעורב השוטר; וסמיכות מקום מגורי הנאשם לבית בו בוצעה ההתפרצות. כאמור, רשאי היה השוטר להעלות בלבו את "האפשרות" שמא הנאשם מעורב בארוע ההתפרצות. ואולם, השוטר, בשלב זה, לא פעל כנגד הנאשם, אלא החליט לסור לביתו על מנת לבדוק אם הוא נמצא בבית. הגעה לבית הנאשם והמתנה במקום תצפית כדי לבחון אם הנאשם בבית או מגיע אליו, הן בגדר פעולות חקירה מתבקשות, אשר מחד יכולות לקדם את החקירה בתיק, ומאידך, אינן פוגעות בשום דרך וצורה בזכויותיו של הנאשם, אשר בשלב זה לא מעוכב על ידי השוטר ובטח שלא נעצר על ידו. החשד המלא והמבוסס התעורר אצל השוטר מלכי כאשר הבחין בנאשם מגיע בחלוף מספר דקות לביתו, כשהתנהגות הנאשם היתה כזו המעוררת חשד ואף למעלה מכך - הנאשם הגיע במהירות, כשהוא לבוש בקפוצ'ון, ידיו בתוך הכיסים, הליכתו היתה נמהרת, הוא נצמד לגדר ונכנס בחטף, דרך שער החצר, לבית. כל זאת, כאשר פרטי הלבוש שלבש תאמו לפרטי הלבוש אותם תיארה המטפלת הפיליפינית זמן קצר קודם לכן. בנסיבות אלה, כאשר זמן קצר לפני כן אירעה התפרצות לבית, במרחק של מספר רחובות, 4 דקות הליכה מבית מגורי הנאשם, כאשר פרטי הלבוש שנמסרו על ידי המתלוננת תואמים לפרטי הלבוש שלבש הנאשם, והוא מתנהל בצורה נמהרת ומחשידה - התבסס חשד סביר ואף למעלה מכך כלפי הנאשם, למעורבות בארוע ההתפרצות, ועל כן, רשאי היה השוטר מלכי להיכנס לחצרו ולביתו, לעכבו (ואף לעוצרו בהמשך) ולבצע חיפוש בביתו.

ב. לענין קפיצת השוטר עטר מעל גדר חצר הבית של הנאשם, לפני שזה הגיע לבית, על מנת לברר אם הנאשם בבית - לא התרשמתי שמעשה זה פגע בזכויות מהותיות של הנאשם, לא נעשתה כניסה לבית עצמו, לא נתפס מאום בחצר הבית והשוטר קפץ החוצה זמן קצר מאוד לאחר מכן, כשנוכח לדעת שהנאשם לא בבית. על כן, לא ראיתי פסול או פגם חוקי במעשהו זה של השוטר, אשר פעל בתום לב

ומתוך רצון לקדם את החיפוש אחר מבצע העבירה.

ג. החיפוש בבית הנאשם היה חוקי, לאחר שהתגבש כנגד הנאשם חשד סביר לביצוע עבירת התפרצות, כמפורט לעיל, ולאחר שניתנה הסכמת הנאשם לביצוע החיפוש, הסכמה שבנסיבות הענין כלל לא היתה דרושה. בענין העמדת הנאשם על זכותו לנוכחות שני עדים בעת החיפוש, גם כאן אני מקבל את עדות השוטר מלכי, אשר נתמכה בדו"ח הפעולה שכתב, לפיה העמיד את הנאשם על זכותו לנוכחות "עדים" בחיפוש, אך הנאשם ויתר על זכותו. [וראה חיזוק לדברי העד בעדות הנאשם עצמו, שם לא הכחיש פוזיטיבית שהשוטר העמידו על זכותו זו וטען שאינו זוכר (עמ' 28, ש' 16)].

הסתירה, לכאורה, בין דברי השוטרים, אליה הפנה ב"כ הנאשם בסיכומיו - כך שהשוטר מלכי ציין שהבחין הנאשם נכנס לביתו ואילו השוטר עטר ציין ששמע במכשיר הקשר שמלכי אמר שקרא לנאשם וזה התעלם מקריאתו - לאו סתירה היא לטעמי, וממילא הוסברה על ידי השוטר מלכי (עמ' 20, ש' 31; עמ' 32, ש' 6).

ד. באשר לסתירות בענין השעות הרלוונטיות - מקובלת עליי עדותו של השוטר מלכי, כשהבהיר, לאחר שעייין במזכר שערך מספר ימים לאחר הארוע, שסדר הארועים היה כדלקמן - ארוע נסיון ההתפרצות ברח' יהודה הלוי היה בשעה 12:47, כאשר דיווח הועבר לעד בשעה 14:00; ארוע ההתפרצות מושא כתב האישום ברח' אז"ר היה בשעה 14:33; העד הגיע לבית הנאשם בסביבות השעה 14:20; והנאשם הגיע לביתו בסביבות השעה 14:50. לא נעלמו מעיניי העובדה שבדו"ח החיפוש כתב העד שהחיפוש החל בשעה 14:40 ושהעיד כי הנאשם הגיע כ-5 דקות לאחר שהתמקם סמוך לביתו, ואולם העד הסביר שיתכן ושגה בשעה שכתב בדו"ח החיפוש ומשך הזמן שהמתין לנאשם, כאשר ברור שמדובר בפרק זמן קצר מאוד, אינו ענין מהותי.

13. להלן, איפוא, הראיות הנסיבתיות שהצטברו כנגד הנאשם בתיק זה:

א. ההתפרצות מושא כתב האישום, ברח' אז"ר, אירעה בסביבות השעה 14:33. מהבית נגנבו ₪ 8,300 במזומן (בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪) וכן, תליון ייחודי בצורת דולפין בצבע כסף.

ב. לפני כן, בסביבות השעה 12:47, אירע נסיון התפרצות לבית ברח' יהודה הלוי, ונמסר תיאור לבוש החשוד - כובע גרב על הפנים, לבוש שחור, נעליים שחורות עם פס זוהר ירוק.

ג. הבית אליו ניסו להתפרץ; הבית אליו התפרצו; וביתו של הנאשם מצויים ברדיוס מצומצם מאוד, באותה שכונה בכפר-סבא, מרחק של דקות הליכה.

ד. הנאשם הגיע לביתו בסביבות השעה 14:50, כ-17 דקות לאחר מועד ההתפרצות.

ה. התנהגות מפלילה - הנאשם הגיע לביתו כשהוא לבוש בפרטי לבוש התואמים את תיאור המתלוננת הפיליפינית, כשהוא הולך במהירות, עם ידיים בכיסים, צמוד לחומה ונכנס במהירות לביתו.

ו. בחיפוש שנערך בבית הנאשם נתפסו תליון בצורת דולפין בצבע כסף (אותו זיהה המתלונן כתליון הייחודי

שנגנב ממנו); 8,300 ₪ בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪ ועוד 673 ₪ (בשטר של 20 ₪ ובמטבעות); קפוצ'ון שחור אפור; כובע גרב עם חורים לפה ולעיניים; 2 זוגות כפפות ומברג - הרכוש הגנוב שנתפס בבית הנאשם בסמיכות זמנים למעשה הגניבה מקים כנגדו "חזקה תכופה".

ז. משנשאל הנאשם על ידי השוטר מלכי מהיכן הגיע, השיב הנאשם ששהה כל העת בבית ולא יצא מהבית, עובדה שנתגלתה כשקרית.

הרשעה על סמך ראיות נסיבתיות

14. כידוע, קבע בית המשפט העליון זה מכבר כי ניתן להרשיע אדם על סמך מארג נסיבתי בלבד מקום שהמסקנה המרשיעה העולה ממנו "גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת" (ע"פ 8804/14 פחימה נ' מדינת ישראל, פסקה 40 (10.1.17)). הראיה הנסיבתית, מעצם טיבה וטבעה, אינה מוכיחה במישרין את העובדות הטעונות הוכחה, ואולם היא משמשת להסקת מסקנה באשר לאפשרות התקיימותן של עובדות אלה, וזאת באמצעות עקרונות לוגיים, ניסיון חיים ושכל ישר (ע"פ 2960/14 חזן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.1.17)). להבדיל מראיות רגילות, כוחן של הראיות הנסיבתיות אינו מושג אך באמצעות מבחן "איכותי" שבו נבדקת הראיה לגופה, כי אם גם לאור כמות הראיות, צירופן זו לזו ובחינתן כמקשה אחת (ע"פ 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (28.5.07)). בפסיקה השתרש מבחן "תלת שלבי" למקרים שבהם הרשעה מבוססת על ראיות נסיבתיות גרידא, וזאת משום החשש מפני טעות אפשרית בשלב הסקת המסקנות מהראיה הנסיבתית לעובדה הטעונה הוכחה, ומפני החשש הטבוע בשימוש בכל ראיה פן תהא שקרית (ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף, פסקה 97 לחוות דעתו של השופט סולברג (21.1.15)). על פי המבחן שהתווה בפסיקה, **בשלב הראשון** על בית המשפט לבחון כל ראיה נסיבתית בפני עצמה ולקבוע אם יש בה כדי לבסס ממצא עובדתי מסוים, תוך הערכת עוצמתה ומהימנותה. **בשלב השני** בית המשפט בוחן אם מסכת הראיות כולה מקימה מסקנה לכאורית בדבר אשמו של הנאשם, וזאת בין היתר בהתבסס על ניסיון החיים, היגיון ושכל ישר. **בשלב השלישי** עובר הנטל לנאשם להציע הסבר חלופי העולה בקנה אחד עם המארג הראייתי, שיש בו כדי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת לחובתו ולעורר ספק סביר בדבר אשמו, כאשר "אין די בהסבר תיאורטי דחוק שאינו מתקבל על הדעת, ובפרט כזה אשר אינו מתייחס למכלול הראיות המצטבר כי אם תוקף כל ראייה נסיבתית בפני עצמה" (ענין פחימה, פסקה 41). עם זאת, אין באמור כדי לשנות מהכלל הבסיסי שלפיו הנטל להוכיח את אשמתו של הנאשם רובץ על המדינה, ועל בית המשפט להידרש בעצמו לאפשרות קיומם של הסברים חלופיים בעלי פוטנציאל מזכה, אף אם הנאשם איננו מציע הסבר המתיישב עם חפותו (ע"פ 1888/02 מדינת ישראל נ' מקדאד, פ"ד נו(5) 221, פסקה 9 (2002)). לאחר הצבת החלופות השונות זו מול זו, נדרש בית המשפט להכריע אם היות הנאשם אשם במיוחס לו היא המסקנה ההגיונית היחידה, והיא מוכחת מעבר לכל ספק סביר (ענין קריאף, פסקה 125).

גירסת הנאשם - הסבר סביר?

15. בהודעתו (ת/3) הכחיש הנאשם שהתפרץ לבית וטען ששהה בביתו וישן, אם כי יצא "מדי פעם" לקנות סיגריות. הוא הכחיש ששהה ברחובות יהודה הלוי ואז"ר וציין שקנה סיגריות, בסביבות 14:00, ברח' בן יהודה (ראה המפה ת/6), אם כי בהמשך טען שיכול להיות שעבר ברחובות בהם בוצעו ההתפרצות ונסיון ההתפרצות ("יכול להיות שכן יכול להיות שלא"). לטענתו הוא עובד "בעבודות מזדמנות בשיפוצים" ובפעם האחרונה עבד "לפני יומיים". משנשאל מי

מעסיק אותו, השיב **"פועל מחמוד מקלקיליה... וואללה אני לא זוכר"**, עמו הוא נפגש באזור התעשייה. משנשאל איך הוא יוצר עמו קשר, השיב "אני מגיע לשם ופוגש אותו". לדבריו, הוא עובד 12 פעמים בחודש ומרוויח בין 200 ל-350 ₪ ליום, 3,500 ₪ לחודש. אביו משלם עבור שכר הדירה 3,200 ₪ לחודש. משנשאל אם יש לו (לנאשם) טלפון נייד השיב בשלילה. הנאשם טען שלא החביא דבר בעת ששב לביתו והחזיק רק את מפתחות הבית. באשר לפרטי הלבוש שנתפסו בביתו - טען שהכפפות נועדו לקור "בגלל שקר לי בידיים", הכובע "אני שם אותו תמיד כי קר לי בראש", ו"יש לי מלא מברגים בארגז כלים". הנאשם טען שלא השתמש היום בכפפות ובכובע ולא היה לו הסבר מדוע היו על הספה בסלון. הנאשם אישר כי החזיק את הסם שנתפס בביתו וטען שהוא משתמש ב"ניס גאי" אותו הוא רוכש "מסודני בתל אביב" תמורת 50 ₪ לשקית. לדבריו, הוא קונה ניס גאי ולא גראס וחישיש "כי אין לי כסף". משנשאל למי שייך הכסף המזומן שנתפס בחדרו טען שאינו זוכר מהו הסכום המדוייק ושהכסף שייך לו - **"אבא שלי... הביא לי פעם אחת 5,000 ₪, ועוד פעם אחת 5,000 ₪, ועוד פעם אחת 3,000 ₪ אני לא זוכר באיזה תאריכים"**. לדבריו אביו מסר לו את הכסף **"במזומן"**.

16. בהודעתו (4/ת) שב הנאשם וטען שאביו מסר לו סכום כולל של 13,000 ₪, אך לא זכר לומר מתי. משהוטח בו שאביו בהודעתו הכחיש שמסר לו סכום כסף כזה, השיב "לא יכול להיות, הוא הביא לי". הנאשם טען שהוא שמר את סכום הכסף הזה בבית, כאשר נשאל ממנו כ-9,000 ₪, ואת היתר "בזבזתי". משנשאל הנאשם לגבי התליון הייחודי בצורת דולפין בצבע כסף שנתפס ברשותו, השיב - **"התליון הזה הוא של חברה שלי שאני קניתי אותו לה, היא אפילו לא יודעת עליו... בשוק הפשפשים ביפו... המוכר רצה 100 ₪, הבאתי לו 70 ₪... לפי מה שאמר לי המוכר זה כסף אמיתי"**. משהוטח בו שהמתלונן זיהה את התליון שנגנב ממנו, השיב "זה לא יכול להיות".

17. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם שכשהגיעו השוטרים לביתו ישן, אך התעורר לשמע "רעשים מבחוץ של תריסים נשברים", ואז נכנסו לבית 4-5 שוטרים (עמ' 27, ש' 15). לפני כן, בשעה 13:00 יצא לקנות סיגריות ושב לביתו. לדבריו, השוטרים התחילו לבצע חיפוש ואז "כבר לא היתה לי ברירה אז אמרתי לו בסדר" (עמ' 27, ש' 30). השוטר לא הסביר לנאשם שיש לו זכות לסרב לחיפוש, אם כי הנאשם לא זכר אם השוטר הודיע לו שיש לו זכות לנוכחות של שני עדים (עמ' 28, ש' 14). לדברי הנאשם את הכסף שנתפס ברשותו (כ-8,900 ₪), קיבל מאביו, **"הוא היה נותן לי כל הזמן סכומים, פה 3,000 פה 4,000 במזומן, משהו בסביבות פעם בשבועיים, פעם בשלושה שבועות, הוא עשה הפקדה לבנק ואני משכתי את זה"** (עמ' 28, ש' 21). משנשאל הנאשם מדוע הוא מושך מזומן ואוגר בבית, השיב סיניגורו, ומיד לאחריו הנאשם, "לא לכולם יש כרטיס אשראי..." (עמ' 28, ש' 24). הנאשם שב וסיפר שרכש את התליון בשוק הפשפשים תמורת 70 ₪ כמתנה לחברתו, ממנה נפרד בינתיים (עמ' 29, ש' 2). משהתבקש לספר על חברתו לה קנה, לכאורה, את התליון, השיב **"אני לא רוצה להיכנס לזה"** (עמ' 30, ש' 1). הנאשם נשאל מדוע הלך ברגל לקנות סיגריות בתחנת דלק ברח' בן יהודה, מרחק של רבע שעה הליכה מביתו, אם קיימים קיוסקים קרובים יותר לביתו, והשיב **"בחרתי ללכת לשם. לא יודע, בלי סיבה"** (עמ' 33, ש' 8). הנאשם הכחיש שלבש באותו היום את הבגדים שנתפסו בביתו ותועדו בת/9, למעט הנעליים. לדבריו, הכפפות והסווצ'ר נשארו על הספה בסלון "מימים קודם לכן" (עמ' 35, ש' 3). משנשאל אם תמיד הוא מחזיק סכומי כסף גדולים במזומן בביתו השיב **"לא, לא תמיד... אבא שלי נתן לי את הכסף הזה, ומשכתי אותו כאילו במזומן ורציתי שיהיה לי מזומן"** (עמ' 35, ש' 30).

18. פלט תנועות חשבון בנק של הנאשם (נ/1) - לבקשת ב"כ הנאשם ניתן צו לקבלת תנועות חשבון בנק של הנאשם עד 3 חודשים לפני יום הארוע (25.1.17). מפלט הבנק עלו הנתונים הבאים - ביום 19.7.16 בוצעה הפקדה

מצד אבי הנאשם בסך 5,000 ₪, כאשר בין הימים 21.7.16 ל-5.8.16 בוצעו על ידי הנאשם 15 משיכות בסכומים שבין 100 ₪ ל-1,000 ₪; ביום 7.8.16 בוצעה הפקדה מצד אבי הנאשם בסך 2,000 ₪, כאשר בין הימים 8.8.16 ל-15.8.16 בוצעו על ידי הנאשם 5 משיכות בסכומים שבין 100 ל-800 ₪; ביום 18.8.16 בוצעה הפקדה על ידי אבי הנאשם בסך 2,000 ₪, כאשר בין הימים 21.8.16 ל-27.9.16 בוצעו על ידי הנאשם 8 משיכות בסכומים שבין 100 ₪ ל-250 ₪; ביום 2.10.16 בוצעה הפקדה אחרונה מצד אבי הנאשם בסך 1,000 ₪, כאשר בין הימים 7.10.16 ל-14.10.16 בוצעו על ידי הנאשם 4 משיכות בסכומים שבין 100 ₪ ל-700 ₪. אין הפקדות או משיכות בחודשים נובמבר-דצמבר 2016.

19. לאחר שקראתי את הודעות הנאשם והאזנתי לו בקשב רב, אני קובע כי עדותו לא היתה אמינה והסבריו לא אמינים עליי - הנאשם הסתבך בשקר כאשר בפני השוטר מלכי טען שכלל לא שב לבית אלא שהה בו כל הזמן ולעומת זאת בהודעותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט טען שאכן שב לביתו, כפי שציין השוטר, אך לא התנהל בצורה חשודה או מפלילה; הנאשם בהודעותיו טען שקיבל מאביו סכומים של 5,000 ₪; ו-5,000 ₪; ו-3,000 ₪ (סה"כ 13,000 ₪) במזומן בלבד - עובדה שלא נתאשרה בהודעת האב (ת/5, ש' 39, ש' 43) - ואילו בעדותו טען שקיבל ממנו "פה 3,000 פה 4,000 במזומן", אך הוסיף את ענין ההפקדה והמשיכה מהבנק; הנאשם התבקש לפרט על חברתו לה קנה, לכאורה, את התליון בצורת דולפין, אך נמנע מלהרחיב ולא מסר אפילו את שמה או פרטים לבירור אודותיה ונמנע להביאה לעדות על מנת לתמוך בגירסתו שבכלל היתה לו חברה באותה עת; הנאשם לא סיפק הסבר - שלא לומר הסבר סביר - מדוע יעדיף לקנות קופסת סיגריות בתחנת דלק המרוחקת מביתו מרחק של רבע שעה הליכה, בעוד שקיימים קיוסקים אחרים קרובים יותר לביתו, כשבאורח פלא הקיוסק האמור מצוי בנתיב הרחובות בהם בוצעו ההתפרצויות; הנאשם לא סיפק הסבר סביר מדוע לא יצא מהבית בחודש ינואר (שהוא חודש קר) כשהוא לובש את הקפוצ'ון, עוטה על ידיו את הכפפות וחובש לראשו את כובע הגרב - כשאלה נתפסו על הספה בסלון, לאחר שהשוטר מלכי ראה אותו נכנס לבית כשהוא לובש בקפוצ'ון וידיו בכיסיו; משנתתי אמון בגירסת השוטר מלכי לפיה הנאשם שב לביתו כשידיו בכיסיו והוא הולך הליכה מהירה ומחשידה, הרי זו ראייה נוספת המסבכת את הנאשם; פלט תנועות הבנק אינו תומך, בהכרח, בגירסת הנאשם לפיה "אגר" כספים במזומן בביתו, שכן, הוא מעיד על התנהלות רגילה של אנשים המושכים מהבנק, מדי פעם, סכומי כסף שאינם גבוהים, לצורך התנהלות יומיומית; הסברו של הנאשם בדבר הימצאות התליון בצורת הדולפין אינו אמין עליי, שכן מדובר בפרט ייחודי (אף שההגנה טרחה להציג, בעת הסיכומים, 5 תליונים כאלה), אותו זיהה בוודאות המתלונן, ואשר לא נמצא בכל בית בישראל; הימצאות התליון הייחודי יחד עם סכום כסף מזומן זהה לזה שנגנב (8,300 ₪ בשטרות של 100 ו-200 ₪, בהתעלם משטר נוסף של 20 ₪ ותפזרת מטבעות), יחד עם העובדה שמדובר ב"חזקה תכופה" - מהווים ראייה כיבדת משקל המסבכת את הנאשם בביצוע העבירות.

20. סיכום כלל הראיות שהצטברו כנגד הנאשם, כמפורט בפיסקה 13 לעיל, תוך דחיית הסבריו של הנאשם כבלתי אמינים, מוביל למסקנה אחת ויחידה והיא שידיו של הנאשם בהתפרצות ובגניבה.

21. לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אוראל צבע רוזנצוויג, הנאשם ובא-כוחו.